

Nagyberuházás nélkül is lehet

Két év alatt megkétszerezték a vágóhidak és hűsfeldolgozók teljesítményét

Nagyberuházás nélkül, aránylag kis összegű műszaki fejlesztésből olyan feladatot oldanak meg idén a hazai húsipari vállalatok, vágóhidak, amelyet másfél, két évvel ezelőtől még teljességgel elképzelhetetlennek tartottak volna.

A sertésbútertermelés fellendülése hazánkban az elmúlt két évben olyan nagyarányú volt, hogy a vágóhídi, húsipari kapacitás fejlesztése nem tudott ezzel lépést tartani. Így a hazai állattartás történetében az az egyedülálló eset fordult elő, hogy

két év alatt csaknem megkétszereződött a sertésfelvágás, és ugyanilyen arányban növekedett a vágás.

Amíg 1970-ben kerekén 3 millió sertést vásároltak fel

a vállalatok, addig idén várhatóan 5,9 milliót, s ebből 5,2 milliót le is vágunk.

Így egészen rendkívüli teljesítményre van szükség ahhoz, hogy a mezőgazdasági nagyüzemekből és a háztáji-ból érkező szállítmányokat zavartalanul fogadhassák. A teljesítmény értékét fokozza, hogy

az egy napra jutó sertés-vágások száma szintén megkétszereződött,

sőt esetenként megháromszorozódott; például idén a IV. negyedéven naponta több mint 21 ezer sertést vesznek majd át a vágóhidak, míg 1970-ben az első negyedéven mindössze hét-ezer érkezett az üzemekbe.

A vállalatok helyzetét megnehezítette, hogy a tervezett húsipari nagyberuházások csak a következő évek-

ben készülnek el, és így nem volt lehetőség arra, hogy az új üzemek, üzemrészek munkába állításával tehermentesítsék a „zsúfolt” vágóhidakat, feldolgozókat. A Húsipari Tröszt ezért az ország tíz állatforgalmi és húsipari vállalatánál

bevezette a második műszakot,

és ehhez anyagi fedezetet is biztosított úgy, hogy az üzemek nagyobbik részét hitelekkel fedezték. Ezzel elérték, hogy a sertésvágó kapacitás idén 1,7 millióval nő, és a feldolgozó teljesítmény is csaknem ilyen mértékben bővül. Az üzemekben a második műszakokba összesen 1400 új dolgozót vettek fel, és így könnyítették a húsipari törzsgárda helyzetén.

Erre annál is inkább szükség volt, mert az elmúlt évben a rendkívül nagyszámú sertésvágás miatt a dolgozóknak igen sokszor meg kellett nyújtaniuk a munkaidőt. A rendkívüli teljesítményhez ugyan az idén is szükség volt arra, hogy az átlagosnál többen túlórázzanak, de a vágások számához viszonyítva túlóra már 20 százalékkal csökkent azzal, hogy sikerült maximálisan kihasználni a vágóhidak műszaki berendezését.

A húsipar elérte, hogy idén októberben

a sertésfelvágási kedv továbbra sem eszik, a vágókapacitás hiánya ugyanis idevezetett volna. A jövőre elkészülő új üzemrészek munkába állítása után még tovább javul majd az ipar helyzete.

Az agitáció új fóruma: a politikai vitakör

Napjainkban a televízió népszerűsége közismert, az otthonok többségében „családtagnak” számít. A tv egyesíti a rádió és a film előnyeit, így a tömegtájékoztatás legfőbb eszköze is tekinthető. Ugyanakkor a televízió kívülről ismereteink bővítése, a szórakozási igények kielégítése terén változatlanul fontos hely jut az olvasásnak, egy-egy művészi produkció megtekintésének, meghallgatásának.

A sokféle tájékoztató eszköz hatására gyakran elhangzik, hogy ma információdömping zúdul ránk. Ennek csak örülhetünk, mert a tömegtájékoztatási eszközök segítségével az emberek túlnyomó többsége ismeri és helyesen értelmezi pártunk politikáját. Az igaz, hogy az információ-„robbanás” közepette nem mindig könnyű az eligazodás. Nehéz a tömegkommunikáció és a személyes kommunikáció helyes arányát megteremteni. Mégis nem az a baj, hogy sok az információ, hanem az, ha válogatás nélkül vagyunk „fogvasztói”. Ezért a tömegtájékoztatási eszközök mellett nagyon jelentős az élő szó, a szóbeli agitáció szerepe, melyet a kommunikációs forradalom első hulláma érdemtelenül háttérbe szorított.

Sokszor halljuk: „Mit tudok én hozzátenni a tv-hez?” Valóban, ott országosan ismert, kiváló szakemberek szerepelnek. Az élő szó mégsem nélkülözhető, mert vitára, a hallgatók érdeklődésének figyelembe vételére, a

helyi sajátosságok ismertetésére nincs lehetőségük. A kettő együttes, egyszerre történő alkalmazásával válik igen hatékonyá a politika gyakorlati megvalósítása.

Agitációs munkánk során nem szabad figyelmen kívül hagynunk az iskolai végzettség, az általános és politikai műveltség, a gyakorlati tapasztalat szerinti differenciálást. Van aki ma kezd ismerkedni a fejlődő országok problémáival vagy a közgazdasági szabályzókkal, netán a munka szerinti elosztás elvvel. Nekik nehéz lesz egy tv Fórum, vagy Tv-híradó alapján az összefüggéseket egyből megérteni. Ilyen esetben szükség van a párt-, a szakszervezet, a KISZ-szervezet és minden politikailag képzett ember olyan tudatos munkájára, hogy az élő szó erejével nyújtson felvilágosítást, láttassa meg az összefüggést.

Megyenként a kialakult gazdasági szerkezet következtében megváltozott a két alapvető osztály számánya. A mezőgazdaságból sokan áramlottak az iparba váltak munkássá. Növekedett az új értelmiség létszáma is. Mindez változtatta a réteggagatáció követelményét, mely szintén a szóbeli agitáció fejlesztését indokolja. Figyelembe kell vennünk azt is, hogy a réteggagatáció nemcsak osztályok és társadalmi rétegek szerinti differenciálást igényel, hanem az ipar-ági, üzemi, szövetkezeti, területi különbségeket is számitásba vevő, aszerint is differenciáló érvrendszer.

Ilyen differenciálásra egyik legalkalmasabb és leghatékonyabb eszköz a szóbeli agitáció rendszere, hiszen jellegénél, természeténél fogva rugalmasan alkalmazkodhat a konkrét kérdésekhez. A X. pártkongresszus után meggyorsult és növekedett szerepe. A szóbeli agitáció rendszerében kialakult és hatékony formákat (pártnapok, politikai évfordulók, vezetők látogatásai, közgyűlések, brigádgülések, üzemi és termelési tanácskozások, újabban az üzemi fórumok stb.) most egy újjal kívánják a párt-szervezetek bővíteni: fokozatosan létrehozni a szóbeli agitáció szervezett keretét képező politikai vitaköröket.

A politikai vitakör újabb fórum lesz, amelyen a politikában jártas, felkészült vitakörvezetők segítségével a résztvevők a napi politika (bel-, gazdaság-, kultúr-, pártpolitika, nemzetközi politika) illoszerű kérdéseit vitathatják, elemző választ kaphatnak a politikai rész-kérdésekről és összefüggésekről. Célszerű, hogy a politikai vitakör kis csoport legyen (10–15 ember). Egy-egy pártalapszervezetben több csoport is szervezhető a differenciálás elve szerint. A létszám is változhat aszerint, hogy milyen témát vitatnak. Lényeg azonban, hogy a vitaköröknek alakuljanak

ki a „törzsgárda”-tagjai, akik képesek lesznek arra, hogy a megvitátott politikai kérdéseket továbbvigyék munkatársaik körébe.

A politikai vitakör a szocialista demokrácia kiszélesedésének eszköze is lehet, ahol mód nyílik a vitára („visszabeszélésre”), a jogok és kötelességek helyes értelmezésére. Újabb lehetőséget teremt a pontos, jó orientációra, tájékoztatásra. A politikai vitakör nem a pártoktatás első lépcsőfoka. Szervezhető esti egyetemet végzetek, pártoktatási hallgatók, vagy a szocialista brigádok számára egyaránt. Elsősorban kis csoportban történő politikizálást, vitát jelent. Felvilágosító, tájékoztató, értelmező, mozgósító funkciójával a politikai agitáció feladatait látja el, a szóbeli agitációs rendszer részét képezi.

A politikai vitakörökbe mindenki bekapcsolódhat, a párt-szervezetek szívesen látják bárkit, akik esetenként, vagy rendszeresen részt akarnak venni. Résztvevőinek (és nem hallgatóinak) toborzását nem szabad „beiskolázás-ként” felfogni. Az üzemi lapban, faliújságon vagy híradón fogják meghirdetni célját, tematikáját, helyét, időpontját. A vita nem szeminaryium jellegű lesz, mert a beszélgetés kialakítása a lényeges, amely segíti a politikai folyamatokban való eligazodást, azok értelmezését. A résztvevők általános és politikai műveltsége szerint lehet olyan vitakör, ahol kérdésekre fognak választ kapni vagy olyan, ahol a vitakörvezető 10–15 perces bevezetővel indítja a vitát, és biztosítja a politikai eszmecsere feltételeit. Alkalmazkodni kell a körülményekhez, a közösséghez, és egyszerűsége kell törekedni. Célunk, hogy a résztvevőkben alakuljon ki az a képesség, hogy minden időben meggyorsult és növekedett építés kis és nagy kérdéseit.

Ez év októberében a megyében mintegy 50 helyen kívánjuk a politikai vitaköröket indítani, 1973. ősztől pedig fokozatosan minden párt-szervezetnek javasoljuk megszervezését. Nem a pártoktatási évhez igazítjuk, mert elvileg nincsen nyári szünet, hiszen akkor is lehet olyan esemény, amely magyarázatot, tájékoztatást igényel. A vitakörök rendszeresen kapják a központi, és szükség szerint a megyei segédanyagokat. Ezenkívül alkalom nyílik több helyi téma meg tárgyalására.

A politikai vitakör az agitáció új fóruma. Elsősorban a kommunisztákól várjuk az aktív közreműködést, mind a szervezésben, mind a vitakör munkájában. Számítunk megynék minden dolgozójára, akik vitakészségüket fejlesztve, harcosai lesznek munkahelyen és magánéletben egyaránt pártunk politikájának.

KISPÁL ANTAL,
a megyei pártbizottság munkatársa

A szakszervezetek jog- és hatásköre ülészet a SZOT

A Szakszervezetek Országos Tanácsa tegnap, pénteken ülést tartott. A tanács-ülés résztvevői egyperces néma felállással adóztak Tamás László, a SZOT elhunyt tagja emlékének. Az ülés első napirendi pontjaként Gál László, a SZOT titkára

a vállalati és az üzemi szakszervezeti szervek jog- és hatásköréről terjesztett elő jelentést. Rámutatott, hogy törvényeink mindazokat a jogokat rögzítik, amelyeket alkalmazva a szakszervezeti alapszervezetek betölthetik hivatásukat. Igen fontos, hogy jogaikkal helyesen éljenek, s tegyenek eleget kötelességeiknek. Valamennyi szakszervezeti tisztségviselőnek kötelessége fellépni a dolgozók érdekében, szigorúan megtartani a törvényeséget. Ez többnyire vitákkal jár, s fáradságos, körültekintő munkát igényel. E fontos munkát tehát csak alapos felkészültséggel lehet végezni.

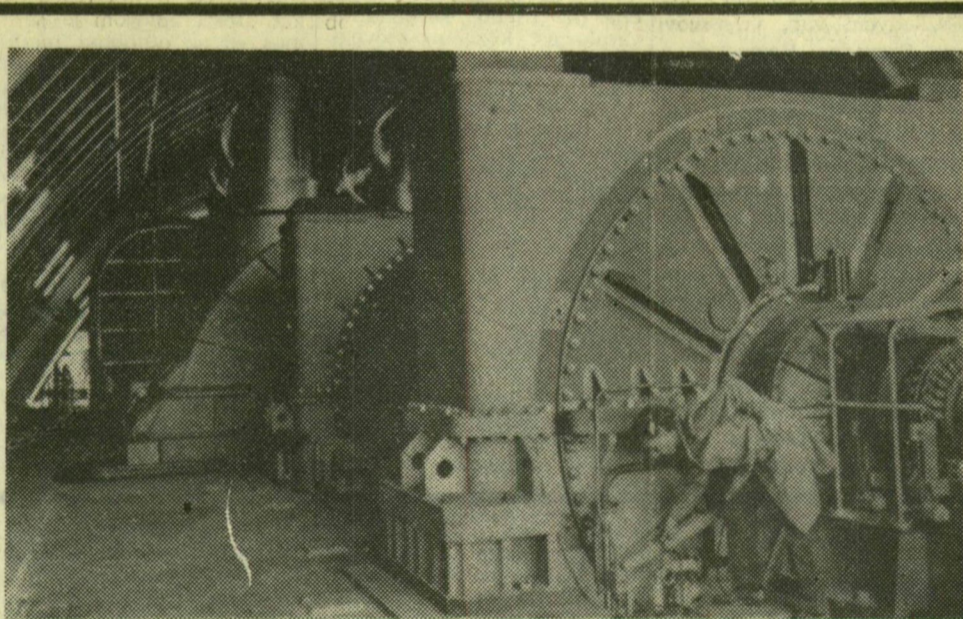
A szakszervezeti mozgalomban az irányító munkát is erőteljesen tovább kell javítani. Ennek alapvető feltétele, hogy

jobban alapozzunk a tagság előzetes véleményére, javaslataira, s a dolgozókat fokozottan vonjuk be a fontosabb kérdések eldöntésébe.

A szocialista demokrácia, s ezen belül az üzemi és a szakszervezeti demokrácia fontos eszköz a munkásszótály, a dolgozó tömegek kezében a hatalom gyakorlásá-

ra. Ezért nem elég csupán a feladatokat közölni, a dolgozókat a vitába bevonni, arról, is gondoskodni kell, hogy a döntések meghozatalában is közreműködjenek.

Második napirendi pontként Timmer József, a SZOT titkára a magyar szakszervezetek sokrétű nemzetközi munkájáról számolt be. (MTI)

Új egység a hőerőműben

Visontán, a Gagarin Hőerőműben két hónappal a határidő előtt befejezték az utolsó 200 megawattos egység, az ötös blokk szerelését. Ezt követően megkezdődött a kísérleti üzem. A 800 megawattos erőmű összes egységének folyamatos működése a jövő év márciusában indul meg. Képünkön: az ötös blokk turbinástráiban.

Szegeden francia impérium kormányoz, védelmük alatt a fehér terror legényei Prónay Pál vezetésével gyilkolnak s himnusznak. Am Móra a Szegedi Napló Nemzeti ünnep c. vezércikkében a többi között így szól e napon: „Megtartjuk a régi szép szokást és írjuk le október 6-ról a patinás fraízokat, amin olvasatlanul lapoz át honfiui kegyelet?... Nincs kedvünk a képmutatáshoz és szentségtörésnek tartjuk a 13 mártír hamvai fölött a kegyes hazugságot is, amit politikai okosságból ünnepelt, ha muszáj volt a királyi hatalom. A politikai okosság volt az a fátol, amivel a negyvennyolcat, annak igazi lényegét eltakarták.

Politikai okosságból a kormányok soha nem koszorúzták a 48-as emléket. Politikai okosságból a nemzet 70 éven át hagyta magát a Gotterhaltéval (a király himnusza) inzultálni, azzal a Gotterhaltéval, amit a vértanúk akasztásakor győzelmi himnuszul harsogtatott a császár katonabandája. Politikai okosságból a nemzet atyjának fogadta el ezt a kényurát, aki a szabadság torkát elvágta, s aki, koporsója zártját megmaradt Habsburgnak, konoknak, tudatlannak, magyargyűlölőnek...

Ez az igazság, ezt kell mondanunk porbagorított fejfel a vértanúk ez-évi ünnepén. Ez a nemzet tán nem is érdemli meg a vértanúit, mert az úribb fele még most is meggyalázva, a saját vérpádnán is azokat sirja vis-sza, akik idejuttatták... Király kelle-ne neki, akit ajkával imádjón, szívében utáljon.

Mit akartok, királyvárók az aradi mártírokkal, akiknek haló porát is elkártyáztátok a háború kártyáján?” 9. 1929. október 6. 80 éves évforduló.

Templomai prédikációkra szorított az ünneplés „Az emlékezés vér-virága nyit az aradi 13 sirja fölött”. 10. 1939. október 6. 90 éves az esemény.

Az egyetemi Luther-szövetség emlékünnepséget rendez az evangélikus templomban. Jog- és bölcsészhallgatók szavalnak, orgonálnak, énekelnek. Ugyanakkor Prónay Pál fővezér emlékvacsorát tart a Stefánia-kioszkban. 11. 1949. október 6. 100 éve történt. Ifjúsági emléktafáték futnak be égő fátylakkal a megyéből az Aradi vértanúk terére. Délelőtt 10 órakor nagygyűlés. Középiskolai összevont énekkarok szép műsora következett a déli harangszóig.

12. 1959. október 6. A városi KISZ kezdeményezésére központi műsoros rendezvényen emlékeztek meg az aradi 13-ról. A legjobb ifjúgárdistáknak emléklapokat osztottak ki, valamint az évfordulóra hirdették 48–49-es középiskolai történelmi pályázatok eredményeit is ekkor hirdették, díjait osztották ki.

13. 1969. október 6. Délmagyarország: „Deziluzionálásra hajlamos körunkban felesleges mesterségesen mítoszt teremteni. A tizenhárom tábor-nak a legkülönbözőbb utakon indult. Volt köztük olyan, aki katonai nyel-vét is csak törve beszélt, akadt köz-tük fejedelmi családból származó fő-úr, dúsagzad földbirtokos, és követ-kezetes republikánus. Volt közöttük tucatanyi csatában veretlen hadvezér és puskaport alig szagolt ellátó tiszt.

Az utolsó órákban való viselkedésük-kei hőökké lettek. Nem mind mond-hatta magát magyarnak, de Magyar-oroszogot mind hazájának vallotta az ellenük folytatott eljárás során. Így lettek mártírjaink 1849. október 6-án hajnalban, Arad mellett, a Szárazhídi lapályon.

T. B.

Fogadás

Dr. Korom Mihály igazságügyi miniszter fogadást adott a szocialista országok igazságügyi minisztereinek tanácskozásán részt vett küldöttségek tiszteletére. A fogadásán megjelent Biszku Béla, az MSZMP KB titkára, Fehér Lajos, a Minisztertanács elnökhelyettese, az

MSZMP Politikai Bizottságának tagjai; Borbándi János, az MSZMP közigazgatási és adminisztratív osztályának vezetője, és a jogi élet sok vezető személyisége. Jelen voltak a tanácsko-záson részt vevő szocialista országok Budapestre akkred-itált nagykövetei is. (MTI)